

தமிழர் நினைவேந்தல் அகவம் - சுவிஸ்

Tamilar Remembrance Foundation - Swiss

Postfach 439, 4528 Zuchwil

www.maveeranaal.ch

trfswiss@gmail.com

15 வயதுப்பிரிவு

(01.01.2003 – 31.12.2004 வரையில் பிறந்தோர்)

தாயக உறவுகளின் வாழ்வுரிமைப் போரும் மறுவாழ்வும்

தனித்துவமான வரலாறும், பண்பாடும் கொண்ட தமிழர்களாகிய நாங்கள் ஈழத்தின் மூத்தகுடியினர். நாங்கள் தேசிய இனத்துக்குரிய எல்லாவகையான அடையாளங்களுடனும் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள். தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளும் கல்லெழுத்துகளும் எமது இனத்தின் தொன்மையை உறுதி செய்துள்ளன. எமது இனம் காலந்தோறும் தனித்துவமான வாழ்க்கை முறைகளை, கலைகளை, பண்பாட்டு சிறப்பினை, வழிபாட்டு முறைமைகளைக் கொண்டு செழிப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றது.

இந்நிலையில்தான் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் ஆறாம் நூற்றாண்டில் மகாநாம என்கின்ற பௌத்ததேரர் மகாவம்சம் என்னும் நூலை எழுதினார். அவர் எழுதிய உண்மைக்குப் புறம்பான, கற்பனையான நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்தில் தமிழ் இனத்துக்கு எதிரான இனவாதம் உருவாக்கப்பெற்றது. இது காலத்துக்குக் காலம் ஆட்சியில் அமர்ந்த இனவாத ஆட்சியாளர்களால் அவர்களது தன்னலன்களுக்காக தூண்டிவிடப்பட்டது. இதனால் தமிழர்களை அடிமைகள் ஆக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் சிங்கள இனத்தவர்களிடம் வலுப்பெற்றது. பின்னர் பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் ஊடாக தமிழ் இனத்தை ஈழத்திலிருந்து துடைத்தழிக்கும் நடவடிக்கைகள் தொடங்கின.

தமிழர்களுக்கு உரித்துடைய நிலம் வன்பறிப்பு செய்யப்பட்டது. 'சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சிமொழி' என்கின்ற காழ்ப்புணர்வு சட்டமாக மாறியது. தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி உரிமையை நசுக்கும் தரப்படுத்தல் அறிமுகமானது. தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே பெரியதான யாழ்ப்பாண நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. இவை போதாதென்று, தமிழர்களைப் படுகொலை செய்யும் நோக்கோடு பெரும்போரினைச் சிங்கள அரசு எம்மண்ணிலே தொடங்கியது.

தமிழின அழிப்பின் உச்சமாகவே முள்ளிவாய்க்கால் பெரும்போர் நடந்தது. முள்ளிவாய்க்கால் பேரவலத்தில் சிக்கி, நச்சுக் குண்டுகளினாலும், திட்டமிடப்பட்ட சூழ்ச்சிகளினாலும் அழிக்கப்பட்டவர்கள் போக, எஞ்சியுள்ள தமிழ் மக்கள் ஏதோ ஒருவகையில் அச்சுறுத்தலுடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கொடிய பசி இன்னமும் அடங்கவில்லை என்பதை எம்தாயகத்தின் தற்போதைய நிலைமைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. தமிழினத்தை முற்றாக அழித்துவிடுவதற்கான செயல்களே அங்கு ஆட்சியாளர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. நில வன்கவர்வு இன்னமும் எம் தாயகத்தில் தொடர்வதை நாம் காண்கிறோம்.

போரின் பிடியிலிருந்து மக்களை விடுவித்துள்ளதாக ஆட்சியாளர்கள் அறிவிக்கின்றபோதும், எமது மக்களின் வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பற்றாறுதிகள் அழிக்கப்பட்டே வருகின்றன. எமது இனத்தின்மீது திணிக்கப்பட்ட போரினால் எமது இனம் வறுமைக்குள்ளும், வாழமுடியாத சூழலுக்குள்ளும் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. குடும்ப உறவுகளை இழந்த துயரம் ஒருபுறமிருக்க, காணாமலாக்கப்பட்ட உறவுகளின் போராட்டமும் முடிவின்றித் தொடர்கின்றது.

சிறைகளிலே இன்னமும் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் வதையுற்றுக் கிடக்கின்றனர். காயமுற்று உடலுறுப்புகளை இழந்து துன்பப்படுபவர்கள் இருக்கின்றார்கள். போரிலே பாதிப்புற்ற சிறார்களின் எதிர்கால வாழ்வு ஏக்கங்களுடனேயே காணப்படுகிறது.

போரின் அழிவுகளின் பின்னர், மக்களுக்கான துயரகற்றும் பணிகளை அரசு மேற்கொள்ளவில்லை என்பதுடன், 'தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிட்டன' என உலகத்திற்கு காட்டும் நடவடிக்கையிலும் ஆட்சிபீடம் ஈடுபட்டுவருவதை நாங்கள் எல்லோரும் அறிவோம்.

ஐக்கிய நாடுகள் அவையினால் தடைசெய்யப்பட்ட இரசாயனக் குண்டுகளைப் பயன்படுத்தி எமது மக்கள் முள்ளிவாய்க்காலிலே படுகொலை செய்யப்பட்டமை உறுதியானபின்பும், உலக நாடுகள் ஈழத்தமிழராகிய எங்களுக்காகப் பரிவுகாட்டவில்லை.

போர் அமைதியுற்று ஒன்பதாண்டுகள் ஆகின்றபோதும், அத் துயரங்களில் இருந்து விடுபடமுடியாமலும், மீண்டெழுந்து வாழமுடியாதவர்களாகவும் உள்ள எமது உறவுகள் குறித்து எண்ணுவோம். எங்களுக்குமாகவே அவர்கள் துன்பத்தைச் சுமக்கின்றனர் என்பதை மறவாதிருப்போம்.

இந்நிலையிலும் வாழ்வுரிமைகளுக்காக அறவழியில் போராடும் தாயக மக்களின் போராட்டங்களுக்கு வலுச்சேர்ப்பவர்களாகவும், அவர்களின் மறுவாழ்வுக்கான செயற்பாடுகளை துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமையை உணர்ந்தவர்களாகவும் நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்றுவோம்.

நன்றி,
வணக்கம்.